



## Fișa resurse: *Clasa inversată*

### Trunchiul D al modulului de formare

#### Titlul fișei : **Perspective de viitor: clasa inversată (Flipped Classroom)**

##### 1/ Starea lucrurilor

În această fișă de informare, ne vom concentra asupra a ceea ce ar putea fi una dintre cele mai potrivite soluții metodologice pentru abordarea problemelor educaționale legate de CES: clasa inversată.

##### 2/ Demonstrație

Vrem să ne gândim la urgența creării unui context - o școală pozitivă și primitoare - care promovează succesul academic și social al fiecărui student prin alegeri eficiente în planificare, metodologie, organizare și pedagogie.

De fapt, aceasta răspunde nevoii mai complexe de a putea schimba "modul de a face școala" pentru a ține pasul cu timpul nostru și pentru a satisface nevoile copiilor.

---

## Perspective de viitor: clasa inversată

**Clasa inversată (1)** este un sistem care, prin utilizarea tehnologiilor pedagogice, inversează modelul tradițional al predării / învățării și relația dintre profesor și student care rezultă. Materialul didactic este descărcat în mediul virtual al "grupului clasă" în formate foarte diferite și limbi digitale. Pentru a aprofunda un conținut sau o temă, nu mai utilizați numai texte scrise, ci și fișiere audio, video, simulări și materiale disponibile pe Internet. Aceste documente pot fi explorate numai de către studenți sau în grupuri "în afara sălii de clasă", la domiciliu, la bibliotecă sau în alte locuri informale de adunare. În clasă cu profesorul, conținutul "învățat" prin intermediul tehnologiei devine obiectul unor activități de cooperare menite să "pună în mișcare" cunoștințele



dobândite **Sala de clasă nu mai este locul transmiterii noțiunilor, ci spațiul de lucru și discuțiile în care învățăm să le folosim în legătură cu colegii săi și cu profesorul.** Într-adevăr, odată ce profesorul a ales o temă pentru a explora și a încărca materialul relevant pe o platformă de e-learning, el sau ea îi spune elevilor ce teme și conținut să studieze sau să se aprofundeze în zilele anterioare clasa dedicată acestui subiect. În acest fel se realizează "inversarea" cadrului tradițional și se poate vorbi corect despre clasa inversată.

Această metodologie de predare își are originea în lumea anglo-saxonă - din ce în ce mai atentă la predare în laborator și "prin experiență" - și s-a răspândit, mai ales în Statele Unite unde au cursuri digitalizate și în care se utilizează sisteme de învățare online bazate pe sisteme virtuale de clasă.

Dinamica procesului educațional are loc după cum urmează. Profesorii pregătesc materiale aprofundate ca parte a mediului de învățare virtual adoptat de școală. Elevii explorează tema propusă înainte de lecție, la domiciliu, pentru a elibera timpul vechii lecții frontale de transmisie și lasă spațiu pentru o serie de experiențe active de învățare care de obicei au loc în grupuri mici . Această idee a clasei Flipped Classroom sau a clasei "cu capul în jos" câștigă din ce în ce mai multă popularitate și credibilitate în altă parte decât în Statele Unite, chiar și în medii educaționale. În special în Europa de Nord.

În mod concret, putem spune că clasa devine locul unde să lucrăm în conformitate cu metoda cooperării de rezolvare a problemelor și să găsim o soluție la probleme, să discutăm și să realizăm, cu ajutorul "antrenorului didactic", activități ca într-un laborator, precum și "experiențe educaționale" (reale sau virtuale) care permit activarea cunoștințelor. Aceasta nu este o inovație radicală din punct de vedere metodologic, ci o aplicație, posibilă prin tehnologie, de învățare prin practică.

În acest fel, stilurile de învățare noi ale studenților care sunt acum "copii digitali" sunt apreciate și devine mult mai ușor să se personalizeze învățarea prin conceperea, în mediul virtual de învățare, căi specifice de învățare pentru persoane sau grupuri cu nevoi speciale.

Cel mai interesant aspect al acestei metodologii este faptul că întregul cadru educațional este revizuit pentru a maximiza o resursă din ce în ce mai redusă în școală: timpul profesorilor.

Pe scurt, există două nivele de "inversare" a cadrului educațional:



- prima se referă la faptul că tehnologiile digitale, prin utilizarea mediilor web de învățare prin cooperare, fac posibilă mutarea unei serii de activități fictive "în afara orelor de clasă", eliberând astfel timpul necesar profesorului astfel încât să poată urmări mai direct problemele de învățare a elevilor
- a doua este posibilitatea de a genera o nouă metodologie de învățare activă care transformă clasa într-o mică "comunitate de cercetare", în special prin activități de cooperare.

Interacțiunea dintre profesor și student este radical transformată din momentul în care timpul "lecției frontale" este mult redus, iar timpul dedicat rezolvării, monitorizării și sprijinirii problemelor de cooperare a elevilor crește proporțional. precum și "examinarea rațională" a rezultatelor muncii în grup, efectuate în mod colectiv.

Este evident că această transformare a cadrului educațional schimbă în profunzime rolul profesorului, dar este sigur că "creșterea" nu-l reduce deloc. Profesorul, în realitate, va fi transformat, după cum am menționat mai sus, de la expertul disciplinei și de la "autoritatea" de reglementare a conținutului și a evaluărilor într-o figură care integrează un număr mai mare de abilități, în mod evident acelea care corespund acelorași discipline, dar și cele ale unui expert pedagog în domeniul tehnologiilor digitale, cum ar fi îndrumarea, coaching-ul și îndrumarea (în prezența și on-line) a studenților săi. De fapt, el devine atât un designer pedagogic care organizează cadrul educațional / tehnologic și programează activitățile studenților în prezență și online, un expert al conținutului disciplinei și, în același timp, el trebuie să devină un ghid, un sprijin pentru construirea colaborativă a cunoștințelor de către studenți. Acționează ca un stimulent pentru a încuraja dezvoltarea personală și colectivă a activităților de grup și pentru a promova "învățarea semnificativă".

Cu alte cuvinte, îi ajută pe studenți să dezvolte metodologii și practici de studiu care să le permită să dobândească competențe reale în gestionarea conținutului și nu doar în noțiuni. În acest proces, desigur, rolul elevului se schimbă și devine mult mai activ. Odată cu adoptarea acestui tip de metode de predare inovatoare, elevul devine din ce în ce mai mult un protagonist al procesului de învățare și, mai presus de toate, devine mai responsabil, prin colaborarea cu colegii săi, progresul sau dificultățile întâlnite în timpul învățării. Aceasta nu este o "tranziție" simplă, în special pentru profesorii care adesea nu au o pregătire suficientă și, prin urmare, au suficiente expertize tehnologice și metodologice pentru a pune în aplicare această schimbare.



Pentru elevi, acest lucru nu este nou: ei sunt copii digitali ("nativi digitali") **(2)**. Pentru ei, instrumentele digitale, consolele de jocuri video, smartphone-urile și tabletele sunt instrumente de zi cu zi. Problema pentru profesor și pentru întreaga instituție de formare este îmbunătățirea abilităților de utilizare a tehnologiilor digitale pe care le-au dobândit în mod informal și prin socializare cu colegii lor. Este vorba despre transformarea fluidității tehnologice naturale într-un instrument de transmitere a "învățării semnificative", ținând mereu cont de faptul că "învățarea" nu este "jocul" și că oboseala este învățarea nu poate fi eliminată folosind dispozitive tehnologice. Provocarea este de a distruge acele capacități și abilități tehnologice pe care le dețin deja, punându-le în slujba predării și învățării.

## BIBLIOGRAFIE

(1) M.MAGLIONI, F.BISCARO, *La classe capovolta. Innovare la didattica con la flipped classroom*. In Le Guide Erickson, Trento 2014.

(2) P. FERRI, *Nativi digitali*, Bruno Mondadori, Milano 2011.